

D'ARA I D'AQUÍ JAUME VIDAL

El cos com una metàfora de la fragilitat de la vida

Hi ha una rutina humana que fa que tendim a classificar la gent només per un aspecte, sense tenir en compte el que sol ser un variat registre de característiques. En el món de l'art aquest procés també es dona. Jo mateix sempre identifico Mayte Vieta (Blanes, 1971) per les seves fotografies de cossos submergits a l'aigua, però el seu registre és molt més ampli. "Em considero abans dibuixant que fotògrafa. De fet, les imatges fotogràfiques que faig procedeixen d'un dibuix previ", explica a l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas (Ausiàs March, 22 de Barcelona), on presenta l'exposició *Cycle* fins al 20 de juliol.

serveix per parlar de la fragilitat de la vida. Dels instants de la vida en què se sent la felicitat... o el dolor." Resseguir la imatge del cos és per a Vieta "una manera de constatar que la bellesa no és eterna", explica.

Certament, l'obra de Mayte Vieta no es pot resumir en una sola peça, perquè el treball té un fort component conceptual que va més enllà dels límits d'una obra. "El que m'interessa és bàsicament l'espai." I és en cadascun dels llocs expositius en què treballa on l'artista dissenya el contingut escaient a cada situació. De fet, els espais, naturals o construïts, són els que donen sentit a la seva trajectòria. Necessitat de viure espais reals que després codifica en les realitzacions creatives. Així, en diferents etapes, l'hauríem pogut trobar a

31
CULTURA
16.05.2014

Miralls

Vieta va escriure 'T'estimo' en diferents idiomes en una peça formada per un conjunt de miralls. Aquesta obra finalment no es pot veure a la mostra, tot i que Vieta pensa que el seu joc de reflexos podria haver completat el muntatge. Encara que aquesta i altres peces no es vegin a l'Espai Volart es recullen en un catàleg que representa un bon complement de la visita a la mostra.

De fet, l'artista, un cop materialitzada la mostra, lamenta l'absència de dibuixos a l'exposició que permetrien aportar un visió més total de la seva obra. A més de fotografies, l'artista presenta una escultura de bronze de factura recent que representa un arbre. Un bonsai, despullat de fulles, que mostra les branques, el tronc i les arrels, una idea de desprotecció que ben bé podria apropar-se a la significació metafòrica del conjunt de fotografies de diferents etapes que es presenten i que mostren els seus -tornem al tòpic- característics cossos nus sota l'aigua.

El cos humà és present en altres suports del treball de Vieta, com per exemple les peces escultòriques en què selecciona fragments del cos humà. "El cos és, per mi, una gran metàfora. Em

Tahití o la Patagònia. També a Escòcia, vivència de què pot explicar una anècdota. "Artísticament, jo m'alimento molt dels somnis. Vaig somiar un arbre sota les aigües i en arribar a Escòcia, en un dels llacs, una de les primeres imatges que vaig contemplar va ser la capçada d'un arbre sobresortint de la superfície de l'aigua."

I és l'aigua la que inunda els continguts de les fotografies que es poden veure a *Cycle*. Així trobem representació de la sèrie més recent, *Nocturna* (2012), realitzada de nit en una piscina de Sant Cugat, amb una ballarina com a model de les fotografies. Aquest treball i l'escultura han estat creades especialment per a la mostra.

També es poden veure imatges de la sèrie *Cuerpos de luz* que es van presentar com a projeccions en l'Espai 13 el 2009. La mostra ha estat comissariada per Glòria Bosch. *

Mayte Vieta,
al costat de l'escultura
'Preludio', a l'Espai
Volart
JOSEP LOSADA

Art